535

கட்டுரைப் பத்து

வித்துவான் அ. மு. பரமசிவானந்தம், பி. ஓ. எல்.
தமிழ் விரியுரையாளர்,
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை.

தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம்,
அங்கம்பாக்கம்,
வாலாஜாபாத் P. O. (S. I. R.)
விலை 1—4—0.

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

✸✸✸

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (https://ta.wikisource.org), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (http://tamilvu.org) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, https://ta.wikisource.org/s/4kx என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

✸✸✸

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (https://ta.wikisource.org) and Tamil Virtual Academy (http://tamilvu.org). More details about this collaboration can be found at https://ta.wikisource.org/s/4kx.

மதிற் கச்சி மாண்பு

'கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன் தோன்றி மூத்த குடி' எனப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலைசிறப்பித்துக்கூறியபடி, மிகப்பழம்பெருங்குடிமக்கள் நம் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அறிவு நிறைந்த அப் பழங்குடி மக்கள் வாழ்விலும் நாகரிகத்திலும் தலை சிறந்தவர்களாய் விளங்கிய காலத்துத் தம் நாட்டைத் தாமே ஆண்டார்கள். அவ்வாறு ஆண்டவர்கள் தலை சிறந்த நகரங்களை ஆக்கிக்கொண்டனர். முடியுடை வேந்தர் மூவரும் தமிழ் நாட்டை முப்பிரிவாகப் பிரித்து ஆண்டனர். அவரவர்கட்குத் தனித் தனித் தலைநகரங்களும், குடை, இலச்சினை, மாலை முதலியனவும் அமைந்திருந்தன. 'கயலோங்கிய இமயநெற்றியில், அயலோங்கியபுலியும் வில்லும்' என அவர்தம் முக்கொடிகளும் புகழப்பட்டுள்ளன. இமயம் வரை உள்ள நாடுகளை வென்று முப்பெரு வேந்தரும் தத்தம் இலச்சினைகளை இட்டனர் என்பது இதனால் தெரிகிறதன்றோ!

பாண்டியர் தமிழகத்தின் தென் கோடியையும், சேரர் மேற் பக்கத்தையும், சோழர் பிற இடங்களையும் தமதாக்கி ஆண்டுவந்தனர். சோழர் தலை நகரங்கள் ஒரு சில சிறந்தனவாக விளங்கின. பல நாட்டு மக்களும் பண்டம் பகர்ந்து வந்த வளஞ்சான்ற காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்ட பிறகு சோழர் உள்நாட்டு நகரங்களைத் தலை நகர்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். அவற்றுள் ஒன்றாக விளங்கியது காஞ்சிப் பதியாகும்.

கச்சியானது உண்டான விதத்திற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. காதளவிலே கதைகளாக உள்ளன சில. சோழ மன்னன், நாக கன்னிகை மூலம்பெற்ற இளந்திரையன் என்னும் இளவல் கடலில் மூழ்கினான்

என்பதைக் கேட்டபின், மனமுடைந்து தான் செய்து வந்த இந்திர விழாவை மறந்தமையின், காவிரிப்பூம் பட்டினம் கடலால் கொள்ளப்பட்டது என்றும், கடலில் வீழ்ந்த இளந்திரையன் கரை சேர்ந்து, காஞ்சி கண்டு, அதைத் தலைநகராக்கி அரசியல் நடத்தினன் என்றும் கூறப்படுகின்றது. காஞ்சி மரங்கள் நிறைந்த காடாக இருந்தமையின், இதற்குக் காஞ்சி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்றும் அறிகிறோம். இளந்திரையனுக்குத் தொண்டைமான் என்ற பெயர் இருந்ததென்றும், அவன் ஆண்டதால் இந்நாடு தொண்டைநாடு என்று அழைக்கப்பட்டதென்றும் ஒரு வரலாறு உண்டு.

இக்காஞ்சி என்னும் பெயர் வழக்கினை நோக்குவாம். இன்று இது காஞ்சிபுரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது பழைய காலத்தே காஞ்சி யென்றும் கச்சி என்றும் அழைக்கப் பட்டதாக இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. பிறநாட்டு மக்கள் தமிழகத்தில் குடியேறித் தத்தமது நாகரிகம் முதலியவற்றைப் புகுத்திய காலத்து, ஊர்ப்பெயர்களையும் உருமாறச் செய்தனர். வடமொழி மிகுதியாகக் கலந்த காலத்து, ஊர்ப் பெயர்களை வட மொழிப் பெயர்களாக மாற்றினர். 'மயிலாடு துறை' என்னும் அழகிய பெயரை மாயூரகிரி என ஆக்கிப் பிறகு மாயவரம் என வழங்கியது போன்றும், திருமறைக்காடு என்பதை வேதாரணியம் என வழங்கியது போன்றும், காஞ்சியையும் வடமொழிப்பெயராக்க முயன்றனர். ஆனால் அதற்கென வடமொழிப் பெயர் காணு வகையினராய், காஞ்சி என்ற தமிழ்ப் பெயரோடு, 'புரம்' என்ற வட மொழிப் பெயரைச் சேர்த்து வழங்கினர். அதன் பிறகு இது காஞ்சிபுரம் என வழங்கலாயிற்று. தென் இந்திய இருப்புப் பாதையார் அதைக் 'காஞ்சீவரம்' என ஆக்கினர். இம்மாறுபாடு எல்லாம் நீங்கித் தமிழ்ப்பெயர் தழைத் தோங்குவதாக.

நிற்க, இக்காஞ்சி நகரம் பழம் பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தது. இக் காஞ்சி அமைப்பைப் பற்றியும், அழகைப்

பாட்டையும்புகுத்தல்நேரிதன்று. தமிழ்க்கலைகளின் உயர்வு கண்டு ஓம்பவேண்டுவது அறிஞர்கடன். 'தலைநிமிர் தமிழா' என்று ஒவ்வொருவர் உள்ளமும் நிமிர்ந்து நடக்க வேண்டும். பண்டை மொழிகளில் ஒருசிலவே இன்று பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் இருந்து வருகின்றன. அவற்றுளெல்லாம் தலை சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது தமிழ்மொழி. இம்மொழியிடத்து 'இல்லாத பொருளொன்றும் இல்லையால்' என்றுஉலகம் போற்றும்படி ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமைகளை ஆற்றவேண்டும். கலையினிடத்துக் கட்சிவேறுபாடுகளைப் புகுத்தல் நேர்மையாகாது. ஜர்மானியரது கொலைத்தொழில் கண்டு உலகம் நடுங்குகின்றது. ஜர்மனியை எவ்வாற்றானும் அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர் ஆர்வமுறுகின்றனர். அதே சமயத்துக் கலைவளர்த்த ஜர்மன் பேராசிரியன் 'கதே' என்பவரைப் போற்றுகின்றனர். ஆங்கிலேயரும் உலகமக்களும் 'கலையளவில் எதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில் இழுக்கில்லை.' என்கின்றனர். பிறவற்றில் அவரவர் தம் மதியே சால்புடைத்து.

ஆகவே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழர் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுச், சிறு வேற்றுமைகளை யெல்லாம் அறக்களைந்து, தமிழ்க்குப் பாடுபடுதலே தலையாய கடன் என்பதை உணர்ந்து, இத்தமிழ்ச் 'சுவைதவிர யான்போய் இந்திரலோக மாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்ற கொள்கை உடையவர்களாகிச் சொல், செயல், நினைப்பு ஆகிய மூவழியிடத்தும் தமிழ்ப் பணிகளை உருவாக்கி, 'விரைந்து முன்னேறும் உலகில் தமிழர் சமூகமும் உளது, தமிழ் மொழியும் உளது, தமிழ் நாகரிகமும் உளது' என்று உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி ஒன்றி வாழ வேண்டும். இவ்வாழ்க்கையை அன்னை விரைந்து அருள் புரிவாளாக!

நிற்க, இந்திய நாட்டின் தேவையைச்சற்றுச் சிந்தித்தலும் சாலும். உலகநிலையிலேயே பிறநாடுகளை யெல்லாம் நோக்கும்போது நமது இந்தியநாடு இருக்கும் நிலையை எண்ணுதிருக்க முடியவில்லை. கலையுலகில்-செல்வ உலகில்-அறிவியல் உலகில்-அனைத்துலகிலும் இந்தியாவின் இடம் தாழ்வாகவே காணப்படுகின்றது. எல்லாவகையிலும் இந்

நாடு ஏற்றமுறவேண்டும். தென்குமரி வடபெருங்கல் இடையுள்ள இந்தியநாடு எந்நலமும் பெறவேண்டுமென்பதுசொல்லாமலே அமையும். போருக்குப் பிற்காலத்தே அரசியலார் கல்வி, கைத்தொழில், வாணிபம், நலத்துறை முதலிய அனைத்து நெறியிலும் ஊக்கங்காட்டி அவைகள் உயர்ந்தோங்கவழி கோலி வருவது கண்டு உளத்தே சிறிது மகிழ்வுபிறக்கின்றது. இந்திய நாட்டுக்கிராமங்களெல்லாம் முன்னேறவேண்டும். அதற்கு அவசியமாக வேண்டுவது கல்வியும், கைத்தொழிலுமேயாம். வருங்கால இந்தியா எந்நலனும் பெற்றுச் சிறக்க என வாழ்த்துதும்!

இந்நிலையில், உலகைப்பற்றியும் சிறிது சிந்தித்தல் வேண்டும். போர் விரைந்து நடைபெறுகின்றது. கொடியோர் பலமெலாம் ஒடுக்கப்படுகின்றது. உலகமெங்கணும் சமாதானம் நிலவ வேண்டும் என்று எல்லா மக்களும் விரும்பவேண்டும். போர் உலகிடை இருந்தேதான் தீரும் எனச் சிலர் எண்ணினும், இல்லாது செய்தலும் கூடும். நல்லார் மனம் விரும்பின் எல்லாம் இயலும். உலக நல்லவர் எல்லாம் ஒருங்குகூடி உலகை இன்ப உலகாக-அன்பு உலகாக - உண்மை உலகாக - உணர்ச்சி உலகாக ஆக்குவார்களாக! அவர்தம் நன்முயற்சிக்கு இறைவனும் அருள் செய்வான். எந்நாடும் நன்னாடாக விளங்கும். பொன்னுலகைப் புவியில் படைக்கலாம். அத்தகைய பொன்னாள் விரைந்து புலர்க என வாழ்த்துகின்றேன். எங்கும் இன்பம் இயைக! வாழ்க என்றும் வளஞ்சால் தமிழ்மொழி! உலகிடை என்றும் ஓங்குக உயர்வே!